

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 09, 2017

Nummer 9, 2017

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:279](#) 17-02-2017

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:1103](#) 21-03-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:697](#) 21-03-2017

werknemer/Heineken Nederlands Beheer B.V.

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:1635](#) 28-02-2017

Nacco Materials Handling BV c.s./werknemer

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:286](#) 24-01-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2016:3432](#) 29-11-2016

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2017:1058](#) 29-03-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:1670](#) 28-03-2017

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2017:2760](#) 28-03-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:1883](#) 28-03-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:1642](#) 27-03-2017

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2017:1762](#) 27-03-2017

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2017:1094](#) 24-03-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:1441](#) 24-03-2017

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2017:1810](#) 24-03-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:1830](#) 23-03-2017

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:2782](#) 22-03-2017

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2017:1681](#) 22-03-2017
[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:1365](#) 21-03-2017
[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2017:1005](#) 21-03-2017
[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:1540](#) 16-03-2017
[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2017:1518](#) 16-03-2017
[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:1740](#) 08-03-2017
[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:1366](#) 01-03-2017
[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:1863](#) 24-02-2017
[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:1924](#) 24-02-2017
X/Mercon Montage B.V. c.s.
[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:2623](#) 08-02-2017
X/DZM Data Solution B.V.
[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2016:16923](#) 18-11-2016
[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2016:5470](#) 13-10-2016
[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2016:4714](#) 26-07-2016

Antillen

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGEEA:2017:182](#) 15-03-2017
[Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten, ECLI:NL:OGEAM:2017:8](#) 01-03-2017

Uitspraken zonder ECLI

[Internationaal Strafhof](#) 24-03-2017
Katanga
Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI
[Rechtbank Noord-Holland](#) 23-03-2017
Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI
[Rechtbank Noord-Holland](#) 07-03-2017
Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Annotatie

[De whiplash-jurisprudentie: niet naar analogie van toepassing op letsel van andere aard.](#)

mr. Y. Bosschaart

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Poging tot overval van een cafetaria (afpersing) door een meerderjarige verdachte en drie minderjarigen. Drie personen hebben zich als benadeelde partij gevoegd en vorderen immateriële schadevergoeding. Toewijzing van € 800 aan slachtoffers 1 en 2 en toewijzing van € 400 aan slachtoffer 3. Gelet op de minderjarigheid van de mededaders acht de rechtbank het onwenselijk om hen hoofdelijk aansprakelijk te houden. De rechtbank verdeelt daarom het toegewezen bedrag gelijkelijk over verdachte en haar mededaders. Op verdachte rust dus een schadevergoedingsplicht van tweemaal € 200 (slachtoffers 1 en 2) en € 100 (slachtoffer 3).

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 27-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2017:1762

Zaaknummer: 01/865163-16

Rechters: H.M. Hettinga, H.A. van Gameren en A.C. Palmboom

RECHTSPRAAK

Katanga

De slachtoffers van de misdaden van Katanga hebben recht op collectieve schadevergoeding en een symbolische vergoeding voor de door hen geleden immateriële schade.

Katanga is in 2014 veroordeeld tot twaalf jaar cel voor zijn rol in de massaslachting op het Congolese dorp Bogoro in 2003, waarbij tweehonderd mensen om het leven kwamen. Hij werd medeplichtig geacht aan moord en een aantal oorlogsmisdaden.

Het Internationaal Strafhof heeft overwogen dat de schadevergoeding bedoeld is om degene die verantwoordelijk is voor ernstige misdrijven te verplichten de schade van de slachtoffers te vergoeden en dat het gerecht er alles aan moet doen om te verzekeren dat de schadevergoeding voor de slachtoffers betekenisvol is en dat zij geschikte, adequate schadevergoeding ontvangen, ter hoogte van het bedrag waar zij recht op hebben. Gekeken dient te worden naar de behoeften van alle slachtoffers en het oordeel dient de veiligheid, het fysieke en psychologische welzijn en de privacy van de slachtoffers zeker te stellen. Schadevergoeding moet worden toegekend zonder onderscheid te maken naar geslacht, leeftijd, ras, huidskleur, taal, religie of geloofsovertuiging, politieke of andere overtuiging, seksuele voorkeur, nationaliteit, etnische of sociale afkomst, rijkdom, geboorte of andere status. Een ander doel van de schadevergoeding zou moeten zijn om verzoening te bereiken. Met collectieve schadevergoeding kan dit doel bereikt worden.

Het Internationaal Strafhof heeft de schadevergoedingsvorderingen van 341 mensen beoordeeld en heeft ten aanzien van 297 mensen geoordeeld dat voldoende bewijs is geleverd om hen als slachtoffer van de misdaden van Katanga aan te merken. De slachtoffers hebben naar het oordeel van het Internationaal Strafhof recht op een collectieve vergoeding van \$ 3.752.620 en krijgen daarnaast een symbolische vergoeding van \$ 250 voor de door hen geleden immateriële schade per persoon. De collectieve vergoeding is bedoeld als bijdrage aan huisvesting, steun bij het vinden van werk, een opleiding en psychische hulpverlening. Katanga dient persoonlijk \$ 1.000.000 te betalen. Vanwege zijn financiële situatie, is het Trust Fund for Victims gevraagd te overwegen een bijdrage te leveren.

De tekst is afkomstig uit het persbericht

<https://www.icc-cpi.int/Pages/item.aspx?name=pr1288>

Instantie: Internationaal Strafhof

Datum uitspraak: 24-03-2017

Zaaknummer: ICC-01/04-01/07-3728

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor zware mishandeling. Verdachte heeft het slachtoffer tegen het gezicht geslagen terwijl hij een glas in zijn hand had. Toewijzing vordering benadeelde partij voor materiële schade ad € 1.348,07 (eigen risico (€ 885); de kosten met betrekking tot de schade aan de kleding (€ 444,84) en de reiskosten (€ 18,23). Van de gevorderde € 6.000 aan immateriële schade wijst de rechtbank € 2.500 toe.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 24-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2017:1810

Zaaknummer: 02/166854-16

Rechters: I.M.L. Felix, M. van de Wetering en R.J.H. van der Linden

Advocaten: T.M. ten Velde

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling werkgever voor dood (door schuld) van werknemer. Niet-naleving Arbo-regels. Vordering nabestaanden. Toewijzing begrafeniskosten. Niet-ontvankelijkverklaring in vordering tot vergoeding immateriële schade en inkomensschade.

Werkgever (rechtspersoon) wordt veroordeeld voor dood door schuld, vanwege overtreding van de Arbo-regels. Het slachtoffer, werknemer van verdachte, is bij het plaatsen van zonnepanelen op een hellend, niet-mandragend dak, door het dak gezakt en aan de gevolgen van deze val overleden. De werkgever heeft geen gebruik gemaakt van een van de drie door de Arbo-wetgeving voorgeschreven veiligheidsmaatregelen (loopplank, verreiker met werkbalk of vangnet), maar heeft alleen een valstopapparaat aangeboden. Anders dan bij de drie genoemde veiligheidsmaatregelen, komt het juiste gebruik van een dergelijk apparaat geheel voor risico van de werknemer. Door alleen van dit apparaat gebruik te laten maken, is de dood van de werknemer aan het bedrijf te wijten. Vergoeding aan nabestaanden (vrouw en dochter) van kosten voor lijkbezorging (€ 3.200). In de vorderingen ter zake immateriële schade en inkomensschade worden zij niet-ontvankelijk verklaard. Betrokkenen kunnen, aldus de rechtbank, in beginsel aanspraak maken op vergoeding wegens het verlies van een dierbare, maar voor toewijzing van deze vordering dient aanmerkelijk meer informatie beschikbaar te zijn omtrent de daarvoor relevante feiten en omstandigheden. Bij gebrek daaraan kan de rechtbank niet tot een verantwoorde begroting van de omvang komen. Met betrekking tot de inkomensschade ontbreekt relevante informatie om vast te stellen of en, zo ja, in welke mate sprake is van vergoedbare inkomensschade.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 22-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2017:1681

Zaaknummer: 01/995037-16

Rechters: J.G. Vos, W. Schoorlemmer en L.G.J.M. van Ekert

RECHTSPRAAK

werknemer/Heineken Nederlands Beheer B.V.

Tegenstrijdige deskundigenoordelen over causaal verband bij lage rugklachten en tilwerkzaamheden: nieuwe benoeming deskundige.

Feiten

Werknemer is van 1 oktober 1975 tot 15 oktober 2004 in dienst geweest van (de rechtsvoorganger van) Heineken. Lange tijd heeft werknemer als bijrijder gewerkt. In die functie moest hij dagelijks bierfusten (100 kg) handmatig in- en uitladen (door te tillen in combinatie met rollen) uit vrachtauto. Op 19 maart 2002 is werknemer uitgevallen wegens rugklachten. Per 18 maart 2003 werd hem een WAO-uitkering in de klasse 35-45% toegekend en per maart 2006 in de klasse 80-100%. In 2006 heeft werknemer Heineken aansprakelijk gesteld voor de schade aan zijn rug. Werknemer heeft aan zijn vorderingen ten grondslag gelegd dat Heineken gedurende de periode waarin hij voor Heineken heeft gewerkt, haar zorgplicht heeft geschonden door werknemer – kort gezegd – te zwaar lichamelijk buk-, til- en draagwerk te laten doen en hem te veel te laten autorijden, hem niet te instrueren over hoe te tillen en te dragen en geen althans onvoldoende veiligheidsmaatregelen te nemen. De kantonrechter heeft de daarop betrekking hebbende vorderingen van werknemer afgewezen omdat naar het oordeel van de kantonrechter het causaal verband tussen de rugklachten en de werkzaamheden niet is komen vast te staan. Daartegen komt werknemer in hoger beroep op.

Oordeel – tegenstrijdige deskundigenoordelen over causaal verband

Partijen hebben in onderling overleg aan de orthopedisch chirurg J.B.A. van Mourik opdracht gegeven om een rapport uit te brengen. Vervolgens heeft in opdracht van het multidisciplinaire onderzoeksinstituut EMcare de bedrijfsarts-klinisch geneeskundige L.A.M. Elders eveneens een rapport uitgebracht. Het hof acht zich door het rapport van Van Mourik onvoldoende voorgelicht met betrekking tot het causaal verband. Hierbij speelt een rol dat Elders in zijn rapport het causaal verband, anders dan Van Mourik, wél aannemelijk acht. Weliswaar is niet komen vast te staan dat Heineken heeft ingestemd met de opdracht aan Elders, maar dat betekent niet dat aan dat rapport geen enkele waarde kan worden toegekend. Verder is het hof van oordeel dat Van Mourik onvoldoende aangeeft op welke (recente)

literatuur hij zich baseert. Daarnaast speelt hierbij een rol dat Van Mourik in zijn rapport het begrip 'zwaar lichamelijk werk' niet nader specificeert maar tegelijkertijd wel in het algemeen op basis van de niet nader aangeduide literatuur een conclusie trekt over het niet aanwezig zijn van een relatie tussen 'zwaar lichamelijk werk' en chronische aspecifieke lage rugklachten. Volgens Van Mourik wordt in de literatuur niet aangegeven wat precies onder zwaar lichamelijk werk wordt verstaan. Het rapport is onvoldoende gericht op de specifieke werkzaamheden zoals concreet door werknemer uitgevoerd, al dan niet te kwalificeren/definiëren als zwaar lichamelijk werk. Wat betreft het rapport van Elders is het het hof onvoldoende duidelijk of deze deskundige zich heeft gebaseerd op de meest actuele stand van de wetenschap en hoe deze deskundige tot het door hem geschatte waarschijnlijkheidspercentage van 54% is gekomen. Gelet op het hiervoor overwogene heeft het hof behoefte aan een nieuw deskundig oordeel ter zake van de vraag of de rugklachten van werknemer het gevolg zijn van de aard en wijze van uitvoering van zijn werkzaamheden bij Heineken dan wel hoe waarschijnlijk dat is.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 21-03-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:697

Zaaknummer: 200.157.778/01

Rechters: R.S. van Coevorden, H.M. Wattendorff en M.L.A. Filippini

Advocaten: W.A. van Veen en W.A.M. Rupert

Wetsartikelen: 7:658 BW

ANNOTATIE

De whiplash-jurisprudentie: niet naar analogie van toepassing op letsel van andere aard.

mr. Y. Bosschaart

Inleiding

Het bestaan van whiplashachtige klachten en het bestaan van een causaal verband tussen deze klachten en de schadeveroorzakende gebeurtenis is vaak lastig vast te stellen. In de whiplash-jurisprudentie (Zie bijvoorbeeld HR 8 juni 2001, ECLI:NL:HR:2001:AB2054, r.o. 3.5.1, NJ 2001/433 (*Zwolsche Algemeene/De Greef*)) worden de slachtoffers tegemoet gekomen, doordat is geoordeeld dat het ontbreken van een medisch substraat voor de klachten niet in de weg staat aan het oordeel dat het bewijs van het oorzakelijk verband is geleverd en dat, wanneer het klachtenpatroon plausibel is, aan het bewijs van het oorzakelijk verband tussen het ongeval en deze klachten geen al te hoge eisen mogen worden gesteld. Aan de Rechtbank Amsterdam werd onlangs in een deelgeschil de vraag voorgelegd of deze jurisprudentie ook naar analogie kan worden toegepast op zaken waarin sprake is van letsel van andere aard, zoals in de onderhavige zaak handletsel als (vermeend) gevolg van een hondenbeet. In deze annotatie wordt ingegaan op de whiplash-jurisprudentie en op het oordeel van de Rechtbank Amsterdam over de reikwijdte van deze jurisprudentie.

Het aantonen van klachten en causaal verband in whiplashzaken

In whiplashzaken is het causaal verband tussen de klachten die het slachtoffer ervaart en de schadeveroorzakende gebeurtenis vaak lastig vast te stellen, omdat bij lichamelijk onderzoek veelal geen afwijkingen geconstateerd kunnen worden. In de whiplash-jurisprudentie worden de slachtoffers tegemoet gekomen. De basis van deze jurisprudentie wordt gevormd door het arrest *Zwolsche Algemeene/De Greef*, waarin de Hoge Raad de door het hof geformuleerde maatstaf – dat ook wanneer bij lichamelijk onderzoek geen afwijkingen geconstateerd kunnen worden (en derhalve een medisch substraat voor de door het slachtoffer gestelde klachten zou ontbreken), dit niet in de weg staat aan het oordeel dat het bewijs van het oorzakelijk verband geleverd is – in stand heeft gelaten, omdat die maatstaf in cassatie als zodanig niet bestreden

was (HR 8 juni 2001, ECLI:NL:HR:2001:AB2054, r.o. 3.5.1, *NJ 2001/433 (Zwolsche Algemeene/De Greef)*). Het gaat namelijk niet om de medische causaliteit, maar om de juridische causaliteit. Dat voor de klachten geen medische verklaring kan worden gevonden, is voor het vaststellen van het juridisch causaal verband niet doorslaggevend. Het slachtoffer dient te stellen en, bij gemotiveerde betwisting, te bewijzen dat hij aan gezondheidsklachten lijdt. Het enkele feit dat whiplashklachten naar hun aard subjectief zijn, betekent niet dat het bestaan van die klachten niet kan worden bewezen. Wanneer op basis van de medische informatie op objectieve wijze kan worden vastgesteld dat het slachtoffer klachten heeft die reëel, niet ingebeeld, niet voorgewend en niet overdreven zijn (zie HR 8 juni 2001, ECLI:NL:HR:2001:AB2054, r.o. 3.5.1, *NJ 2001/433 (Zwolsche Algemeene/De Greef)*), kan het bestaan van de klachten worden aangenomen. Het klachtenpatroon dient plausibel te zijn, hetgeen doorgaans het geval is indien sprake is van een consistent, consequent en samenhangend patroon van klachten, die logischerwijs uit het ongeval kunnen worden verklaard (zie bijvoorbeeld Hof Leeuwarden 9 oktober 2012, ECLI:NL:GHLEE:BX9658, r.o. 29; Hof 's-Hertogenbosch 12 augustus 2014, ECLI:NL:GHSHE:2014:2782, r.o. 4.5.2; Rb. Limburg 9 december 2015, ECLI:NL:RBLIM:2015:10244, r.o. 4.5). Wanneer de klachten op basis van de medische informatie op objectieve wijze kunnen worden vastgesteld, mogen aan het bewijs van het causaal verband tussen de klachten en het ongeval, waarbij een vergelijking dient te worden gemaakt tussen de situatie met ongeval en de situatie zonder ongeval, geen al te hoge eisen worden gesteld. Voldoende voor het leveren van bewijs van het oorzakelijk verband is dat de gezondheidsklachten voor het ongeval nog niet bestonden, de gezondheidsklachten op zich door het ongeval veroorzaakt kunnen worden en een alternatieve verklaring voor de gezondheidsklachten ontbreekt (zie bijvoorbeeld Rb. Utrecht 22 augustus 2012, ECLI:NL:RBUTR:2012:BX6456, r.o. 4.6; Hof Leeuwarden 10 augustus 2010, ECLI:NL:GHLEE:2010:BN3975, r.o. 7; Rb. Midden-Nederland 12 juni 2013, ECLI:NL:RBMNE:2013:CA3507, r.o. 4.2). Ook wanneer het (voort)bestaan van de subjectieve gezondheidsklachten geheel of gedeeltelijk het gevolg is van somatiseren door de benadeelde, brengt dit niet (direct) mee dat een causaal verband tussen de klachten en het ongeval ontbreekt (Hof Leeuwarden 9 oktober 2012, ECLI:NL:GHLEE:BX9658, r.o. 31). De vraag hoe moet worden geoordeeld over de beperkingen die uit de whiplashklachten voortvloeien, wordt in de rechtspraak niet eenduidig beantwoord. Sommige gerechten oordelen dat het feit dat de klachten subjectief zijn, niet in de weg staat aan het aannemen van beperkingen, mits plausibel is dat van beperkingen sprake is (Rb. Zutphen 25 oktober 2012, ECLI:NL:RBZUT:2012:BY1386, r.o. 4.9, *JA 2013/21*) of dat de beperkingen die de benadeelde ervaart door de subjectieve klachten als gevolg van het ongeval moeten worden toegerekend (Rb. Oost-Nederland 13 maart 2013, ECLI:NL:RBONE:2013:CA0284, r.o. 2.12). Andere gerechten oordelen dat het bestaan van klachten niet zonder meer het bestaan van

beperkingen meebrengt en dat van beperkingen nog niet zonder meer gezegd kan worden dat deze beperkingen schade tot gevolg hebben (Rb. Rotterdam 27 maart 2013, ECLI:NL:RBROT:2013:BZ5996, r.o. 4.23, JA 2013/94; Rb. Rotterdam 16 april 2013, ECLI:NL:RBROT:2013:BZ7266, r.o. 4.7, JA 2013/ 95; Rb. Midden-Nederland 12 juni 2013, ECLI:NL:RBMNE:2013:CA3507, r.o. 4.9, JA 2013/135).

Het geschil in de onderhavige zaak

Aan de Rechtbank Amsterdam werd onlangs in een deelgeschil de vraag voorgelegd of de whiplash-jurisprudentie naar analogie kan worden toegepast op zaken waarin sprake is van letsel van andere aard, zoals in de betreffende zaak handletsel als (vermeend) gevolg van een hondenbeet.

Verzoekster is op 10 juli 2010 in haar linkerhand gebeten door een hond. De AVP-verzekeraar van de eigenaar van de hond heeft de aansprakelijkheid voor deze hondenbeet erkend. In 2013 heeft een medische expertise plaatsgevonden. In het expertiserapport komt naar voren dat verzoekster ten tijde van de expertise nog last had van klachten aan haar linkerhand. Het gaat om een stoornis in de fijne motoriek en krachtsvermindering van de linkerhand en koude intolerantie. Bij klinisch en röntgenologisch onderzoek zijn twee aandoeningen geconstateerd die niet primair gerelateerd zijn aan de hondenbeet en ook hadden kunnen zijn ontstaan als verzoekster niet door de hond was gebeten. Onder het kopje diagnose is het volgende in het rapport vermeld: 'Er is sprake van een posttraumatische persisterende pijn ter hoogte van de linkerduim, mogelijk op basis van een neuroom of lokale peesadhesie na een hondenbeet.' De verzekeringsarts heeft op verzoek van verweerder een functionele mogelijkheden lijst opgesteld.

Verzoekster verzoekt onder meer een verklaring voor recht dat de klachten die zij ervaart in haar linkerhand, -pols en -vingers, het gevolg zijn van de hondenbeet van 10 juli 2010. Hierbij voert zij aan dat voor het condicio sine qua non-verband geen specifieke, medisch aantoonbare verklaring voor de klachten nodig is. Verzoekster had immers voorafgaand aan de hondenbeet geen klachten en een alternatieve traumatische oorzaak is volgens verzoekster in het expertiserapport niet genoemd. Evenmin is, zo stelt verzoekster, door de expertisearts gesteld dat de klachten zich ook zonder de hondenbeet zouden hebben voorgedaan. Verzoekster stelt dat het condicio sine qua non-verband daarmee voldoende aannemelijk is gemaakt. De AVP-verzekeraar betwist dat sprake is van een causaal verband tussen de klachten en beperkingen en de hondenbeet en wijst erop dat het door verzoekster naar voren gebrachte argument ontleend is aan de whiplash-jurisprudentie, terwijl het in deze zaak niet gaat om whiplashachtige klachten, maar om een hondenbeet. Daarnaast is volgens de verzekeraar sprake van alternatieve oorzaken, aangezien in het expertiserapport twee

aandoeningen zijn genoemd waarvan de expertisearts uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven dat deze aandoeningen niet aan de hondenbeet gerelateerd hoeven te zijn.

De reikwijdte van de whiplash-jurisprudentie

De combinatie van een aantal elementen heeft in de whiplash-jurisprudentie geleid tot het oordeel dat het ontbreken van een medisch substraat voor de klachten niet in de weg staat aan het oordeel dat het bewijs van het oorzakelijk verband is geleverd en dat, wanneer het klachtenpatroon plausibel is, aan het bewijs van het oorzakelijk verband tussen het ongeval en deze klachten geen al te hoge eisen mogen worden gesteld. Ten eerste is inherent aan whiplashachtige klachten dat deze klachten een subjectief karakter hebben. Ten tweede ontbreekt veelal een medisch substraat voor deze klachten. Ten derde is het causaal verband tussen de schadeveroorzakende gedraging en de whiplashachtige klachten – vanwege het voorgaande – vaak lastig vast te stellen. Hoewel ook bij letsel van andere aard, zoals in de onderhavige zaak handletsel als (vermeend) gevolg van een hondenbeet, zich de situatie kan voordoen dat het causaal verband tussen de klachten of beperkingen die de benadeelde ervaart, en de schadeveroorzakende gebeurtenis lastig is vast te stellen, geldt voor andersoortig letsel niet het uitgangspunt dat dit inherent is aan de aard van het letsel. Daarin is mijns inziens een belangrijk verschil met whiplashachtige klachten gelegen, waaraan door de Rechtbank Amsterdam naar mijn mening terecht juridische consequenties zijn verbonden.

De Rechtbank Amsterdam heeft geoordeeld dat het betoog van verzoekster – dat voor het *condicio sine qua non*-verband geen specifieke, medisch aantoonbare verklaring voor de klachten nodig is, aangezien verzoekster voorafgaand aan de hondenbeet geen klachten had; een alternatieve traumatische oorzaak niet is genoemd en evenmin in het expertiserapport is gesteld dat de klachten zich ook zonder de hondenbeet zouden hebben voorgedaan – in de onderhavige zaak niet opgaat (r.o. 4.2). De stelling van verzoekster lijkt te zijn ontleend aan de whiplash-jurisprudentie, terwijl die jurisprudentie naar het oordeel van de rechtbank niet naar analogie kan worden toegepast in de onderhavige situatie. Daarbij wijst de rechtbank erop dat in de onderhavige situatie sprake is van fysiek letsel dat zonder meer in causaal verband staat met het ongeval, namelijk de wond als gevolg van de beet, en dat dergelijk letsel verschilt van whiplashachtige klachten in die zin dat bij laatstgenoemde klachten veelal medisch objectieve afwijkingen ontbreken. Het enkele feit dat verzoekster de klachten niet had voordat zij door de hond werd gebeten, is volgens de rechtbank dan ook onvoldoende voor het aannemen van een *condicio sine qua non*-verband. Bovendien oordeelt de rechtbank dat uit het expertiserapport volgt dat wel degelijk een mogelijke, alternatieve oorzaak voor de klachten is aan te wijzen (r.o. 4.3). Mijns inziens heeft de rechtbank de reikwijdte van de whiplash-jurisprudentie terecht beperkt tot het terrein waarvoor deze jurisprudentie bestemd is. Het feit dat zich ook bij letsel van andere aard de situatie kan voordoen dat het causaal

verband tussen de klachten of beperkingen die de benadeelde ervaart en de schadeveroorzakende gebeurtenis lastig kan worden vastgesteld, is naar mijn mening niet voldoende om de whiplash-jurisprudentie buiten de context van whiplashzaken naar analogie toe te passen. In de onderhavige zaak is geen sprake van klachten die vanwege de aard van het letsel subjectief zijn of waarvoor het medisch substraat ontbreekt. Het enkele feit dat het causaal verband tussen de handklachten die verzoekster op dit moment ervaart en de schadeveroorzakende gebeurtenis niet (eenvoudig) kan worden vastgesteld is mijns inziens niet voldoende voor de analoge toepassing van de whiplash-jurisprudentie. Daarnaast is het in de onderhavige zaak nog maar de vraag of de gepresenteerde klachten 'logischerwijs uit het ongeval kunnen worden verklaard', nu voor de klachten en beperkingen die verzoekster ervaart, op basis van het expertiserapport een alternatieve oorzaak kan worden gegeven. De gevolgen van de whiplash-jurisprudentie zijn verstrekkend, maar kunnen worden gerechtvaardigd door het feit dat het inherent is aan whiplashachtige klachten dat deze subjectief zijn, dat een medisch substraat voor deze klachten veelal ontbreekt en dat het causaal verband tussen de schadeveroorzakende gebeurtenis en de whiplashachtige klachten veelal lastig is vast te stellen. Wanneer geen sprake is van letsel waarbij deze drie elementen een rol spelen – hetgeen in de onderhavige zaak het geval is – ontbreekt mijns inziens de rechtvaardiging voor een tegemoetkoming in de bewijslast die op de benadeelde rust, zoals deze in de whiplash-jurisprudentie is geformuleerd.

RECHTSPRAAK

Beroepsfout advocaat. Onjuist vervolgd derdenbeslag voor schadevergoeding voor moeder slachtoffer na moord. Verweer van de advocaat: de beroepsfout weggedacht zou een beroep op verrekening zijn gehonoreerd. Wordt verworpen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 08-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:1740

Zaaknummer: C/10/484022 / HA ZA 15-924

Rechters: W.J. van den Bergh

Advocaten: J.M. Beer, T.P. Hoekstra en M. Sijstermans

RECHTSPRAAK

Nacco Materials Handling BV c.s./werknemer

Arbeidsongeval. Anders dan de rechtbank oordeelt het hof dat uit het rapport van de deskundige niet de conclusie kan worden getrokken dat de HNP die bij werknemer medio 2007 is geconstateerd in (medisch) causale relatie staat tot het ongeval in mei 2006.

Feiten

Werknemer is tijdens de uitoefening van zijn werkzaamheden voor Nacco Materials Handling BV (hierna: Nacco) op 29 mei 2006 een (bedrijfs)ongeval overkomen. De verzekeraar van Nacco, AIG Europe Limited Netherlands (hierna: AIG), heeft aansprakelijkheid voor het ongeval erkend en heeft aan werknemer een schadevergoeding betaald. Partijen verschillen echter nog van mening over de vraag of sprake is van een medisch causaal verband tussen de rugklachten van werknemer en het hem overkomen ongeval. Orthopedisch chirurg Van Rinsum heeft in zijn eindrapport deze vraag positief beantwoord. Werknemer verzoekt in dit deelgeschil een verklaring voor recht dat het eindrapport van Van Rinsum als uitgangspunt moet worden genomen bij de verdere onderhandelingen in het kader van een schaderegeling en dat dus sprake is van causaal verband tussen de klachten en beperkingen van werknemer en het ongeval. De kantonrechter heeft de verzochte verklaringen voor recht toegewezen. Tegen dit vonnis komen Nacco en AIG in hoger beroep.

Oordeel

De kernvraag is of de bij werknemer medio 2007 gediagnosticeerde hernia veroorzaakt is door het ongeval van 29 mei 2006. Het antwoord van Van Rinsum op vraag 2, dat de huidige klachten (die verder niet zijn gespecificeerd) redelijkerwijze als gevolg van het ongeval worden beschouwd is (te) vaag. Zijn toelichting hierop, te weten: omdat werknemer voor het ongeval totaal geen klachten had, zijn de huidige klachten (die niet zijn gespecificeerd) wel als ongevalsgevolg te duiden, is ook (te) vaag. Het hof wil aannemen dat deze conclusie zou gelden voor de klachten van werknemer aan zijn nek/schouders en wat betreft de piepende tonen in zijn hoofd/oren, doch of dat ook geldt voor de lage rugklachten (die dan het gevolg zouden zijn van de hernia? dit is het hof ook niet duidelijk geworden) is nog maar de vraag. In

antwoord op vraag 3 concludeert Van Rinsum dat ten aanzien van de nek- en rugklachten van een eindtoestand kan worden gesproken, al is het de vraag of werknemer wel de juiste therapie heeft gekregen voor de sequester op het niveau L5-S1. Als het gaat om de vraag of de hernia (HNP) een (rechtstreeks) gevolg is van het ongeval kan dit niet worden gededuceerd uit de antwoorden van de deskundige. In die zin is de aanvullende vraagstelling van de medisch adviseur Van der List in diens brief van 25 juli 2012, die erop neerkomt of Van Rinsum zijn mogelijke conclusie dat wel sprake is van een medisch causale relatie tussen de HNP en het ongeval nader kan onderbouwen aan de hand van de NOV-richtlijnen ten aanzien van de ontwikkeling van een HNP na een trauma, nuttig geweest. In reactie op die vraagstelling merkt Van Rinsum in zijn brief van 21 februari 2013 hierover op dat (inderdaad) niet geheel duidelijk is dat de radiculare klachten binnen 24 uur na het ongeval zijn ontstaan, maar dat het wel erg opvallend is dat werknemer dergelijke klachten heeft gekregen. Dat laatste moge zo zijn, doch dit antwoord levert naar het hof geen bevredigende en adequate verklaring op voor het aannemen van een medisch causaal verband tussen het ongeval en de HNP. Het hof zou zich nog kunnen voorstellen dat bij werknemer aanvankelijk de andere, ernstige klachten aan hoofd, nek en schouders op de voorgrond stonden en de (lage) rugklachten niet, doch dan blijft nog het punt open dat uit de verslaglegging van de behandelende sector niet blijkt dat werknemer in de periode tot een jaar na het ongeval (lage) rugklachten heeft gemeld. In het bijzonder blijkt dat niet uit de verslaglegging van de fysiotherapeute van 6 maart 2007, waarin in het geheel niet gesproken wordt over (lage) rugklachten en/of radiculare klachten. Tot slot wordt ook in het rapport van de schaderegelaar (in opdracht van AIG) van 22 maart 2007, na een huisbezoek aan werknemer op 14 maart 2007, niet gemeld bij 'de huidige fysieke klachten' (p. 5) dat ook sprake is van (lage) rugklachten – al geeft de opsomming van de klachten wel een serieus klachtenpatroon. Concluderend komt het hof tot het oordeel dat uit het rapport van Van Rinsum niet de conclusie kan worden getrokken dat de HNP die bij werknemer medio 2007 is geconstateerd in (medisch) causale relatie staat tot het ongeval op 29 mei 2006. Op dit onderdeel kan het rapport van Van Rinsum (en zijn aanvullende brief van 21 februari 2013) niet als uitgangspunt dienen voor verdere onderhandelingen over de afwikkeling van de schade die werknemer heeft geleden als gevolg van het ongeval. In die zin slagen de grieven van Nacco en AIG en dient de beschikking van 23 maart 2015 op die onderdelen vernietigd te worden. De zaak wordt terugverwezen naar de rechtbank voor verdere afdoening.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 28-02-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:1635

Zaaknummer: 200.184.279

Rechters: K.J. Haarhuis, R.A. Dozy en A.E.B. ter Heide

Advocaten: P. Oskam en D.J. Quist-van Zanten

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

X/Mercon Montage B.V. c.s.

Inlener aansprakelijk voor schade van zzp'er als gevolg van valpartij, met ernstig knieletsel tot gevolg. Niet is komen vast te staan dat de ingeleende arbeidskracht zich door collega's heeft laten verplaatsen, om het te doen lijken alsof hij over losliggende stenen is gevallen.

Feiten

X is vanaf 17 december 2014 als zzp'er ingehuurd door Detacheringsbureau Wanted. Via dat detacheringsbureau is hij uitgeleend aan Mercon Montage B.V. (hierna: Mercon) en in opdracht van Mercon heeft X onderhoudswerkzaamheden verricht aan een tank van Vopak, op het bedrijventerrein van Vopak. Op 31 december 2014 is X tijdens zijn werkzaamheden gestruikeld over losliggende stenen en ten val gekomen. Hij heeft daarbij ernstig letsel opgelopen aan beide knieën (zijn quadricepspezen bleken gescheurd). De Inspectie SZW heeft van het ongeval een boeterapport opgemaakt. Mercon en verzekeraar Allianz hebben aansprakelijkheid afgewezen. X verzoekt de rechtbank te oordelen dat Mercon aansprakelijk is voor de schade ten gevolge van het ongeval. Mercon voert verweer en stelt onder meer dat X tijdens zijn werkzaamheden niet ten val is gekomen als gevolg van losliggende stenen, zoals hij heeft gesteld. Nadat hij gevallen is, heeft hij om hulp geroepen, waarna zijn collega's hem op zijn uitdrukkelijk verzoek hebben verplaatst naar de plek waar de stenen loslagen, aldus Mercon.

Oordeel

Toedracht van het ongeval

De exacte toedracht van de valpartij van X is niet komen vast te staan, hoewel verschillende getuigen zijn gehoord. Anders dan Mercon en Allianz, is de kantonrechter van oordeel dat op basis van de getuigenverklaringen niet geconcludeerd kan worden dat X zich onmiddellijk na het ongeval door zijn collega's heeft laten verplaatsen. Nog daargelaten dat het weinig aannemelijk lijkt dat een slachtoffer van een valpartij die het uitschreeuwt van de pijn, zoals ten aanzien van X wel vaststaat, de tegenwoordigheid van geest heeft om zijn collega's te

vragen hem te verplaatsen, om het te doen lijken alsof hij over de losliggende stenen is gevallen en het bovendien weinig aannemelijk is dat die werknemers van dat merkwaardige en bijzondere verzoek pas bijna een jaar later melding maken bij de leiding van het bedrijf, wanneer een bijeenkomst wordt belegd om het voorlopig getuigenverhoor voor te bereiden, geldt ook overigens dat de verklaringen van de getuigen niet eenduidig en congruent zijn. Geconcludeerd moet worden dat de toedracht niet valt vast te stellen. Daarvan kan X echter geen verwijt worden gemaakt en die omstandigheid kan zeker geen grond vormen voor afwijzing van zijn vordering, aangezien vaste rechtspraak is dat van de werknemer niet verlangd kan worden dat hij de toedracht van het bedrijfsongeval stelt en zo nodig bewijst.

Zorgplicht

Nu vaststaat dat X tijdens de uitoefening van zijn werkzaamheden een ongeval is overkomen en dat hij daardoor schade heeft geleden en nog lijdt, is het vervolgens aan Mercon om te stellen en zo nodig te bewijzen dat zij aan haar zorgplicht heeft voldaan. Naar het oordeel van de kantonrechter is niet komen vast te staan dat Mercon aan haar zorgplicht voor een veilige werkomgeving heeft voldaan. Vast staat immers dat ten tijde van het ongeval stenen loslagen op het snijpunt van de tankterp en de tankwal. Zoals de Inspectie SZW ook al heeft vastgesteld, was de arbeidsplaats daardoor niet veilig toegankelijk en was het gevaar voor de veiligheid van de werknemers niet zoveel mogelijk voorkomen, hetgeen een overtreding oplevert van artikel 3.2 lid 1 van het Arbeidsomstandighedenbesluit. Daarbij is tevens van belang dat Vopak op de hoogte was van de losliggende stenen en zij besloten heeft om de reparatie daarvan uit te stellen tot het moment dat de schoonmaakwerkzaamheden aan de tank door Mercon waren afgerond. Weliswaar had Mercon zelf noch over de reparatie, noch over het moment van reparatie van het straatwerk zeggenschap, doch de wetenschap van de losliggende stenen bij Vopak wordt als het ware aan Mercon toegerekend en Mercon dient als inlener in te staan voor een veilige arbeidsplaats.

Conclusie

Op grond van vorenstaande overwegingen concludeert de kantonrechter dat Mercon op grond van artikel 7:658 BW aansprakelijk is voor de gevolgen van het onderhavige bedrijfsongeval.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 24-02-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:1924

Zaaknummer: 5282968 CV EXPL 16-32564

Rechters: W.J.J. Wetzels

Advocaten: A.P. Hovinga en H.M. Kruitwagen

Wetsartikelen: 7:658 lid 4 BW en 3.2 Arbeidsomstandighedenbesluit

RECHTSPRAAK

X/DZM Data Solution B.V.

Deelgeschil. Losgeschoten luchtslang, met letsel bij ingeleende arbeidskracht tot gevolg, was niet geschikt voor de betreffende compressor. Inlener schendt zorgplicht en is jegens de ingeleende arbeidskracht aansprakelijk ex artikel 7:658 lid 4 BW.

Feiten

Op 18 november 2015 heeft een ongeval plaatsgevonden waarbij X, ingeleend door DZM Data Solution B.V. (hierna: DZM), letsel heeft opgelopen. X was de dag van het ongeval met twee andere medewerkers de gebruikelijke werkzaamheden aan het verrichten waaronder het met hoge druk inblazen van glasvezeltubes in een leiding. Tijdens het inblazen is de luchtslang van de compressor gesprongen en is de slangklem (die de luchtslang aan een slangpilaar moest vastklemmen) in het bovenbeen van X gekomen. De klem moest operatief verwijderd worden. X wordt door het UWV arbeidsongeschikt geacht. DZM heeft geweigerd de aansprakelijkheid te erkennen. X verzoekt bij wijze van deelgeschil ex artikel 1019w-1019cc Rv voor recht te verklaren dat DZM aansprakelijk is jegens X voor alle geleden en nog te lijden materiële en immateriële schade als gevolg van het ongeval. X stelt dat DZM tekort is geschoten in de op haar rustende zorgplicht ex artikel 7:658 BW door een onveilig arbeidsmiddel ter beschikking te stellen.

Oordeel

De kantonrechter overweegt dat de luchtslang die aangesloten wordt op een compressor de druk moet kunnen verwerken die de compressor kan leveren, dat wil zeggen dat in casu een luchtslang op de compressor moest worden aangesloten die bestand is tegen een druk van 15 Bar. Gebleken is dat de luchtslang niet geschikt was voor een compressor die een druk van 15 Bar kan leveren. Dit betekent dat het door DZM ter beschikking gestelde materiaal daarmee niet in orde was. De verantwoordelijkheid die op X uit hoofde van zijn functie rust en de ruime werkervaring die hij op dit gebied heeft, brengen niet mee dat DZM jegens X niet aansprakelijk is. Immers, zelfs indien de druk in afwijking van de werkinstructies is opgevoerd naar 15 Bar, dient de luchtslang deze druk te kunnen weerstaan zonder dat de slangklem

losschiet. Dit is een veiligheidsmaatregel die van DZM, als werkgever, verlangd mag worden ter voorkoming van ongevallen. DZM dient immers op grond van artikel 7:658 BW veilige werktuigen ter beschikking te stellen. Om die reden faalt ook het verweer van DZM dat haar geen blaam treft omdat de verhuurder van de compressor heeft nagelaten haar te wijzen op het gebruik van een veiligheidskabel. Die omstandigheid komt in haar relatie met X voor rekening en risico van DZM. De kantonrechter is dan ook van oordeel dat DZM de op haar rustende zorgplicht uit artikel 7:658 lid 1 BW heeft geschonden en jegens X aansprakelijk is voor de schade die hij als gevolg van het hem overkomen ongeval lijdt.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 08-02-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:2623

Zaaknummer: 5479890 RP VERZ 16-50744

Rechters: J.L.M. Luiten

Advocaten: L.B. de Jong en H.H.M. Meijroos

Wetsartikelen: 7:658 lid 4 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Liquidatie in Huijbergen. Veroordeling voor medeplegen (RBZWB:2016:4648) en medeplichtigheid tot medeplegen (RBZWB:2016:4714) van moord. De vrouw van het slachtoffer vordert schadevergoeding voor haarzelf en haar kinderen, bestaande uit € 432.000 voor gederfd inkomen; € 7.000 voor onder andere begrafenis kosten; € 289,62 voor kosten voor psychologische behandelingen en € 600.000 voor immateriële schade. De rechtbank wijst de begrafenis kosten toe, met uitzondering van kosten voor een diner na afloop en wijst de kosten voor psychologische behandeling af. Voorts wijst de rechtbank € 1.000 aan advocaatkosten toe. Voor het overige (gederfd inkomen en immateriële schade) wordt het slachtoffer niet-ontvankelijk verklaard. Beoordeling van deze schadeposten levert een onevenredige belasting van het strafproces op.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 26-07-2016

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2016:4714

Zaaknummer: 02/812569-14

Rechters: Dekker, De Weert en Ebben

Advocaten: E.W.B. van Twist

RECHTSPRAAK

In deelgeschil is een smartengeld billijk geacht van € 125.000 en is de verzekeraar veroordeeld tot betaling daarvan. Verzekeraar spant een bodemprocedure aan. Rechtbank is in de bodemprocedure gebonden aan de beschikking in het deelgeschil (artikel 1019cc Rv).

Verkeersongeval in 2011: voetganger aangereden door auto op zebrapad. Zeer ernstig letsel: (inoperabele) traumatische hoge dwarslaesie bij C1-C2, luxatiefractuur en een schedelbasisfractuur, met als gevolg een volledige beademingsbehoefte. Sindsdien in verpleeghuis verbleven en in 2012 overleden.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 29-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2017:1058

Zaaknummer: C/19/113032 / HA ZA 16-8

Rechters: S.M. Schothorst, R.Tj. Terpstra en J.A. Werkema

Advocaten: M.T. Spronck en L.H. Poortman-de Boer

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor ontucht met meisje van 12 jaar. Toewijzing immateriële schadevergoeding (€ 10.000) zonder aannemelijkheid geestelijk letsel. Niet-ontvankelijkverklaring in vordering studievertraging/verlies verdienvermogen in verband met ingewikkelde causaliteitsvragen.

Strafrecht. Veroordeling voor ontucht met meisje van 12 jaar. Vanwege het zeer grote leeftijdsverschil (15 jaar) worden de seksuele handelingen, hoewel niet onder dwang, gekwalificeerd als ontuchtig. Het slachtoffer vordert € 20.000 vergoeding voor immateriële schade en € 16.100 wegens opgelopen studievertraging, dan wel als voorschot op verlies van arbeidsvermogen. Beroep op niet-ontvankelijkheid vanwege late ontvangst van stukken (één dag voor zitting) wordt verworpen, alhoewel de rechtbank van oordeel is dat de vordering onwenselijk laat is ingediend. Maar dat neemt niet weg dat volgens de rechtbank de meest voor de hand liggende (en proportionele) reactie zou zijn geweest om aanhouding te vragen. Bovendien heeft verdachtes raadvrouw wel verweer gevoerd en zich kennelijk wel degelijk op een verweer kunnen voorbereiden. Toewijzing van € 10.000 immateriële schade wegens aantasting in de persoon, zonder vaststelling dat geestelijk letsel aannemelijk is geworden, vanwege de bijzondere ernst van de normschending en de gevolgen daarvan voor het slachtoffer. In de vordering inzake studievertraging/verlies verdienvermogen wordt het slachtoffer niet-ontvankelijk verklaard. In het licht van de problematische thuissituatie van het slachtoffer spelen er causaliteitsvragen waarvan de beoordeling een onevenredige belasting oplevert.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 28-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2017:2760

Zaaknummer: 03/700478-15

Rechters: W.F.J. Aalderink, M.C.A.E. van Binnebeke en M.B. Bax

Advocaten: E. Frins, A.F.G. Pennino en A.P.M. Janssen

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor (onder andere) poging tot zware mishandeling, bestaande uit het meermaals slaan, waaronder met een kapotgeslagen bierfles, op het hoofd en tegen de rug van het slachtoffer. Volledige toewijzing van gevorderde materiële schade ad € 144,95. Voorts toewijzing van € 1.500 voor immateriële schade (gevorderd was: € 2.500).

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 28-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:1670

Zaaknummer: 05/720253-16 en 96/152467-16

Rechters: M.C. Gerritsen, L.C.P. Goossens en K.A.M. van Hoof

Advocaten: A.M. Smetsers

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor grooming en seksueel contact met een meisje jonger dan 16. Voorts veroordeling voor poging tot zware mishandeling. Het slachtoffer van de poging tot mishandeling vordert schadevergoeding bestaande uit € 603 aan materiële schade en € 2.000 aan immateriële schade. De materiële schade wordt integraal toegewezen. De immateriële schade wordt gematigd tot € 800, gelet op het eigen aandeel van de benadeelde in het incident.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 28-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:1883

Zaaknummer: 13/665469-15 (A) en 13/659400-15 (B)

Rechters: M. van Mourik, H.P. Kijlstra en A.K. Glerum

Advocaten: E.G.S. Roethof

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Militaire kamer. Een militair is veroordeeld voor poging tot doodslag en openlijke geweldpleging, onder andere bestaande uit het tegen het hoofd trappen van een van de slachtoffers. Twee slachtoffers hebben zich als benadeelde partij gevoegd. Toewijzing van € 5.055,40 aan slachtoffer 1 (ongespecificeerd). Toewijzing van € 2.049,99 aan slachtoffer 2. De overige schadeposten die slachtoffer 2 vorderde (€ 652 ter zake verlies van arbeidsvermogen en hogere telefoonkosten) zijn afgewezen. De hogere telefoonkosten zijn onvoldoende onderbouwd. De kosten terzake verlies van arbeidsvermogen zijn niet door het slachtoffer, maar door zijn moeder gemaakt. Bovendien zou een behandeling van dit deel van de vordering een onevenredige belasting opleveren.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 27-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:1642

Zaaknummer: 05/760039-16

Rechters: H.G. Eskes, J.B.J. Driessen en H.C.M. Snellen

Advocaten: M.P.K. Ruperti

RECHTSPRAAK

***Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag op ex-vriendin.
Toewijzing van vordering benadeelde partij: € 4.784,36 materiële
schade en € 15.030 immateriële schade.***

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 24-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:1441

Zaaknummer: 16.700018-16

Rechters: C.A. de Beaufort, H. Vegter en R.C.J. Hamming

Advocaten: I.A. Groenendijk

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling van drie personen voor openlijk in vereniging geweld plegen tegen personen en goederen. Twee slachtoffers vorderen schadevergoeding. Naast reiskosten (slachtoffer 1; € 12,71) en telefoon- en portokosten, medische kosten en reiskosten (slachtoffer 2; € 558,33) krijgen beide slachtoffers € 800 ter vergoeding van immateriële schade toegewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 24-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2017:1094

Zaaknummer: 18/930052-16

Rechters: H.H.A. Fransen, G. Eelsing en R. Depping

Advocaten: J.B. Pieters

RECHTSPRAAK

***Deelgeschil, medische aansprakelijkheid. Verzoek tot (ook) horen
betrokken arts afgewezen; oordeel daartoe aan deskundige.***

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 23-03-2017

Zaaknummer: C/15/246019 / HA RK 16/130

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor uitbuiting in prostitutie van vriendin. Het slachtoffer vordert vergoeding van schade bestaande uit afgedragen inkomsten uit prostitutie (€ 363.500), medische kosten (€ 7.812,49) en kosten voor het voeren van een kortgedingprocedure tot teruggave van een hond (€ 822). Tevens vordert zij € 25.000 voor immateriële schade. Het verweer dat behandeling van de schadevordering een onevenredige belasting oplevert, wordt verworpen. De afgestane inkomsten schat de rechtbank op € 150 per dag (de helft van de geschatte daginkomsten ad € 300), gedurende 788 dagen, dus totaal € 118.200. Daarbij wordt een bedrag van € 3.646,01 opgeteld, zijnde het bedrag dat het slachtoffer gedurende de detentie van verdachte op verdachtes rekening stortte. De medische kosten worden geheel toegewezen. De kosten voor de procedure over de hond worden afgewezen omdat niet gemotiveerd is onderbouwd dat deze kosten verband houden met de bewezenverklaarde feiten. De gevorderde immateriële schade wordt geheel toegewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 23-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:1830

Zaaknummer: 13/728132-16 (A) en 13/731002-17 (B)

Rechters: B.E. Mildner, A.B.M. Wijnveldt en F.W. Pieters

Advocaten: M.J. van Essen

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor (onder andere) diefstal met geweld en verkrachting van slachtoffer 1, alsmede voor mishandeling van enkele andere slachtoffers. Schadevordering slachtoffer 1: Toewijzing van € 735,46 aan materiële schade, met afwijzing van de gevorderde reiskosten van de vriend van het slachtoffer af wegens gebrek aan wettelijke grondslag daarvoor. De gevorderde immateriële schade (€ 15.000) wijst zij toe. Het verweer dat het door het Schadefonds Geweldsmisdrijven uitgekeerde bedrag van € 10.000 hierop in mindering moet worden gebracht, wordt verworpen. Dit bedrag moet immers door het slachtoffer worden terugbetaald zodra en voor zover de schade door verdachte wordt vergoed (ECLI:NL:HR:2004:AO3452). Toewijzing van immateriële schadevergoeding aan andere slachtoffers ter hoogte van € 100 (slachtoffer 3), € 500 (slachtoffer 4) en € 312 (slachtoffer 5). Slachtoffer 4 krijgt ook de onbetwiste schadepost 'rollator' ad € 89,99 toegewezen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 22-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:2782

Zaaknummer: 09/857328-16 en 09/837118-16 (ttz. gev.)

Rechters: M.A.J. van de Kar, R.G.C. Veneman en A. Dantuma-Hieronymus

Advocaten: M.J. van Essen

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling van twee personen voor het medeplegen van poging tot doodslag door het meermalen schoppen tegen het hoofd van het bewusteloze slachtoffer. Het slachtoffer vordert vergoeding van materiële en immateriële schade. De materiële schade wordt toegewezen voor een bedrag van € 376,40 en heeft betrekking op medische kosten, vergoeding van een bril en een mobiele telefoon. Immateriële schade is vastgesteld op € 1.250.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 21-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2017:1005

Zaaknummer: 18/730398-16

Rechters: Th.A. Wiersma, J.E. Biesma en G.C. Koelman

Advocaten: D.C. Poiesz

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verband tussen in 1975 opgelopen hersenletsel en decompensatie in 2008? Deskundigenonderzoek op gezamenlijk verzoek van partijen. Kan een partij aan de uitkomst van dat deskundigenonderzoek worden gehouden? Het hof oordeelt dat een van de uitgebrachte rapporten niet aan de daaraan te stellen eisen van consistentie, inzichtelijkheid en logica voldoet en dat de benadeelde niet aan dat rapport is gebonden.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 21-03-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:1103

Zaaknummer: 200.182.121_01

Rechters: C.E.L.M. der Smeenk-van Weijden, M.A. Wabeke en J.M.H. Schoenmakers

Advocaten: A.L.M. Simons en W.S. Oostveen-Kouwenhoven

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Twee personen zijn veroordeeld voor een gewelddadige beroving. Toewijzing vordering benadeelde partij inzake materiële schade (€ 4.403,24) en immateriële schade (€ 1.000). Gevorderde kosten voor de mobiele telefoon en een contant geldbedrag van € 850 zijn afgewezen wegens onvoldoende onderbouwing.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 21-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:1365

Zaaknummer: 16.660107-16; 96.147808-14 (vordering tul) (P)

Rechters: J.F. Haeck, K.G. van de Streek en G. van de Beek

Advocaten: K.H.T. van Gijssel

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling poging tot doodslag door het slachtoffer meer dan twintig keer, vooral in het hoofd, te steken. Gemotiveerde toewijzing van € 5.614,85 van materiële schade (totaal gevorderd: € 60.000) en € 30.000 aan immateriële schade.

Strafrecht. Veroordeling poging tot doodslag door het slachtoffer meer dan twintig keer, vooral in het hoofd, te steken. Het slachtoffer vordert € 60.000 aan materiële schade en € 30.000 aan immateriële schade. Toewijzing van vergoeding van kledingschade, kosten voor opvragen medische informatie en reiskosten. Afwijzing van schade voor verlies van portemonnee en inhoud, omdat er geen bewijs is voor diefstal van de portemonnee (en dit feit geen deel meer uitmaakte van de tenlastelegging). Toewijzing van medische kosten bestaande uit het eigen risico over 2016, 2017 en - alvast - 2018, alsmede het vrijwillige eigen risico 2016, fysiobehandelingen en kosten in verband met oedeembehandelingen. De gevorderde vergoeding van het vrijwillige eigen risico 2017 stuit af op de schadebeperkingsplicht. Ter zake de gevorderde toekomstige behandelingskosten wordt het slachtoffer niet-ontvankelijk verklaard. De gevorderde beveiligingskosten staan in een te ver verwijderd verband tot het gepleegde feit en de behandeling van de post 'verlies aan verdienvermogen' levert een onevenredige belasting van het strafproces op. Toewijzing van € 30.000 immateriële schade, waarbij de rechtbank meeweegt dat het slachtoffer moet leven met de herinnering dat hij de dood in de ogen heeft gezien en dat zijn gezicht - naar het zich laat aanzien - blijvend getekend is.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 16-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:1540

Zaaknummer: 05/740150-16

Rechters: D.S.M. Bak, M.P. Bos en S.C.A.M. Janssen

Advocaten: J.M. Stam

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verzoeker heeft letselschade opgelopen na een val in een ijsstadion. Deze was veroorzaakt door een duw in de rug van verweerder. Hiervoor wordt verweerder aansprakelijk gesteld. Verweerder beroept zich op eigen schuld.

Deelgeschil. Het voetbalteam waarvan zowel verzoeker als verweerder deel uitmaken, heeft een meerdaags uitstapje naar Düsseldorf georganiseerd dat is geëindigd met een wedstrijd ijsvoetbal op 5 september 2015 in het ijsstadion. Verzoeker, onder meer eigenaar van een evenementenbureau, heeft het uitstapje mede georganiseerd. Bij het ijsvoetbalspel trekken de deelnemers grote plastic ballen over het hoofd aan. De plastic ballen creëren een beschermingsconstructie die ervoor zorgt dat spelers tegen elkaar aan kunnen duwen en stoten tijdens het spel. De plastic ballen bieden tevens valbescherming. Het doel van het spel is om de voetbal in het doel van de tegenstander te krijgen. Nadat het ijsvoetbalspel was geëindigd en het fluitsignaal van de scheidsrechter had geklonken, heeft verzoeker de plastic bal uitgetrokken om de ijsbaan via de ijshockeyspelersklapdeur te kunnen verlaten. Verweerder, die de plastic bal op dat moment nog droeg, heeft verzoeker op dat moment bij wijze van grap in de rug geduwd als gevolg waarvan verzoeker ten val is gekomen en met zijn hoofd tegen de rand/boarding van de ijsbaan is gegleden. Verzoeker is daarbij buiten westen geraakt. Uit een onderzoeksrapport van de aansprakelijkheidsverzekeraar van verweerder blijkt dat [verzoeker] als gevolg van het ongeval letsel heeft opgelopen, onder meer bestaande uit een zware hersenschudding, rug- en neklachten. De vraag is nu of verweerder aansprakelijk is voor de schade.

De rechtbank is met verweerder van oordeel dat de in de jurisprudentie benoemde verhoogde aansprakelijkheidsdrempel (sport- en spelsituatie) in dit geval van toepassing is. Deze verhoogde drempel om aansprakelijkheid te kunnen aannemen, houdt naar het oordeel van de rechtbank in dit geval niet op te gelden doordat het fluitsignaal van de scheidsrechter had geklonken en enkele deelnemers bezig waren het veld te verlaten om een volgende groep spelers de mogelijkheid te bieden het ijsvoetbalspel te spelen. Zowel verzoeker als verweerder bevonden zich ten tijde van het ongeval nog op het ijs. De rechtbank oordeelt dat hier toch sprake is van onrechtmatig handelen, daar de gedraging niet valt binnen de normale

uitoefening van het spel. Zij oordeelt dan ook dat verweerder aansprakelijk is. Vervolgens behandelt de rechtbank het beroep van verweerder op eigen schuld, wat wordt verworpen.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 16-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2017:1518

Zaaknummer: C/01/314576 / EX RK 16-196

Rechters: M.J.M.A. van der Put

Advocaten: G.J.L.F.M. Schakenraad en K.A.W.M. Schuurmans

RECHTSPRAAK

Letselschade in de vorm van rugklachten, in 2005 ontstaan na het tillen van een fust bier in de uitoefening van zijn werk. Na een korte periode van arbeidsongeschiktheid heeft het slachtoffer zijn werk hervat. In 2010 raakte hij opnieuw geblesseerd aan zijn rug. Het hof kent smartengeld toe. Causaliteit tussen de aard van de werkzaamheden c.q. schending zorgplicht door werkgever en de rugklachten wordt aangenomen vanaf aanvang dienstverband in 2001. Derhalve wordt het bedrag voor smartengeld berekend over 10 jaar (2001-2011). Slachtoffer heeft schadebeperkingsplicht geschonden, doordat hij passend werk van zijn werkgever heeft geweigerd. Om deze reden is HIM niet aansprakelijk voor diens inkomens- en pensioenschade.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 15-03-2017

ECLI: ECLI:NL:OGEAA:2017:182

Zaaknummer: A.R. 1344 van 2013

Rechters: Y.M. Vanwersch

Advocaten: J.F.M. Zara, R.T.J.M. Oomen en D.L. Carolina

RECHTSPRAAK

Letselschade naar aanleiding van een bedrijfsongeval. Het slachtoffer heeft meerdere botbreuken in haar voet opgelopen door een val bij het naar boven tillen van een bureaustoel op een trap in het kantoor van haar werkgever. Zij stelt haar werkgever aansprakelijk op grond van artikel 7:658 BW en vordert materiële en immateriële schade. Ze is volledig arbeidsongeschikt geraakt door het ongeval. De kantonrechter acht de werkgever aansprakelijk, waardoor moet worden geoordeeld dat de zaak zich leent voor een deelgeschil, wat was tegengesproken door de werkgever en diens verzekeraar. Het slachtoffer wordt dus ontvankelijk verklaard.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 07-03-2017

Zaaknummer: 5346388 \ EJ VERZ 16-363 (H.K.)

RECHTSPRAAK

Bedrijfsongeval. Werknemer heeft hieraan letselschade overgehouden in de vorm van het verlies van meerdere vingertoppen. De werknemer (eiser) heeft zijn werkgever (verweerder) aansprakelijk gesteld. Het gerecht oordeelt, anders dan verweerder aanvoert, dat eiser zijn klachtplicht omtrent de schending van de zorgplicht niet heeft geschonden. Er is sprake van onrechtmatige gevaarstelling aan de zijde van verweerder vanwege een onveilige werkmethode. Het beroep van verweerder op eigen schuld wordt verworpen, omdat hier geen sprake is van grove schuld in de zin van artikel 7A-1614x BW. De schadeposten bevatten onder andere smartengeld, waarvan € 9.000 (gevorderd: € 30.000) wordt toegewezen.

Instantie: Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten

Datum uitspraak: 01-03-2017

ECLI: ECLI:NL:OGEAM:2017:8

Zaaknummer: EJ 2016/285

Rechters: A.J.J. van Rijen

Advocaten: C.M. Marica en V.L. van der Vliet

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor busoverval, waarbij de buschauffeur en een passagier met een mes werden bedreigd. De passagier krijgt € 500 ter vergoeding van immateriële schade toegewezen. De buschauffeur krijgt € 1.455,97 aan materiële schadevergoeding toegewezen, alsmede € 1.500 immateriële schadevergoeding. In dat verband neemt de rechtbank in aanmerking dat blijkens het voegingsformulier bij het slachtoffer de diagnose 'matige depressie' is gesteld.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 01-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:1366

Zaaknummer: 16/659879-16 (P)

Rechters: R.B. Eigeman, M. Ferschtman en G. van de Beek

Advocaten: J.A.C. van den Brink en F. Boor

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor winkeldiefstal met geweld. Vordering benadeelde partij ter zake van € 415,20 aan materiële schadevergoeding en € 500 aan immateriële schadevergoeding. De rechtbank oordeelt dat, in het licht van de gemotiveerde betwisting door verdachte, niet met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld dat de benadeelde partij onbetaald verlof heeft moeten opnemen en een röntgenfoto heeft moeten laten maken. Daarom wordt slechts het onbetwiste deel van de materiële schadeposten (€ 15,08) toegewezen. De rechtbank begroot de immateriële schade op € 250.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 24-02-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:1863

Zaaknummer: 13/684540-16

Rechters: S.P. Pompe, W.H. van Benthem en M. Vaandrager

Advocaten: T. Urbanus

RECHTSPRAAK

Koopovereenkomst. Tekortkoming omdat overgenomen bedrijf niet schuldenvrij is. Schadevordering toegewezen na deskundigenonderzoek. Tegen rapport aangevoerde bezwaren; klachten over deelposten. Voor de rechter geldt een beperkte motiveringsplicht ten aanzien van zijn beslissing om de bevindingen van een deskundige al dan niet te volgen. Wel dient hij bij de beantwoording van de vraag of hij de conclusies waartoe een deskundige in zijn rapport is gekomen, in zijn beslissing zal volgen, alle ter zake door partijen aangevoerde feiten en omstandigheden in aanmerking te nemen en op basis van die aangevoerde stellingen in volle omvang te toetsen of aanleiding bestaat van de in het rapport geformuleerde conclusies af te wijken. De rechter zal op specifieke bezwaren van een partij moeten ingaan als deze bezwaren een voldoende gemotiveerde betwisting inhouden van de juistheid van de zienswijze van de deskundige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 17-02-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:279

Zaaknummer: 15/05721

Rechters: A.M.J. van Buchem-Spapens, A.H.T. Heisterkamp en M.V. Polak

Advocaten: A.H.M. van den Steenhoven en J. van Weerden

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag en tweemaal medeplegen van bedreiging. Het slachtoffer vordert schadevergoeding. Het hof wijst toe: eigen risico ad € 356,95, met wettelijke rente van 29-09-2015; daggeldvergoeding ad € 84 en € 150 voor kleding (met afschrijving nieuwwaarde), met (steeds) wettelijke rente vanaf 15-07-2015. Van de gevorderde € 4.000 voor immateriële schade wijst het hof € 2.000 toe.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 24-01-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:286

Zaaknummer: 20-000551-16

Rechters: P.M. Frielink, C.M. Hilverda en S. Riemens

RECHTSPRAAK

Onrechtmatige daad. Ongeval door een botsing tussen twee fietsers met letselschade tot gevolg. WA-verzekeraar heeft aansprakelijkheid aanvaard. Het slachtoffer gaat in hoger beroep. Deskundigen denken verschillend over de omvang van verschillende schadeposten, namelijk de bedrijfseconomische schade aan de kant van appellant (het slachtoffer is zelfstandig werkzaam) en kosten voor huishoudelijke hulp. Het hof bekrachtigt het vonnis van de rechtbank.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 29-11-2016

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2016:3432

Zaaknummer: 200.093.921/01

Rechters: C.A. Joustra, P.M. Verbeek en J.M. Willink

Advocaten: G.P. van Eijk en A.J. Schoonen

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Aanrijding. Niet vast te stellen dat de aanrijding is veroorzaakt door verweerder (mede met oog op artikel 1019z Rv). Verzoeker reed op een bromfiets (bromscooter) en verweerder was bestuurder van een auto. Verzoeker heeft ten gevolge van het ongeval letsel opgelopen. Aanrijdingsformulier ondertekend door verzoeker, niet door verweerder. Aanrijding veroorzaakt door verzoeker (aldus getuigen)?

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 18-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2016:16923

Zaaknummer: 5427207 RP VERZ 16-50702

Rechters: J.L.M. Luiten

Advocaten: J.M. Ytsma

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verzoekster is van een paard gevallen tijdens een paardrijles op een manege. Hierdoor heeft zij rugletsel opgelopen, waarvoor zij de VoF en diens vennoten aansprakelijk. De val van het paard is veroorzaakt door de eigen energie van het paard, terwijl het paard bedrijfsmatig werd gebruikt. Op grond van het bepaalde in artikel 6:179 jo. 6:181 BW rust de aansprakelijkheid voor schade als gevolg van het onberekenbare gedrag van een paard in beginsel op de VoF. De verweerders beroepen zich op eigen schuld. Ten aanzien van de argumenten hiervoor oordeelt de rechtbank dat hiervan deels sprake is, wat een 1/3-2/3 causaliteitsverdeling tot gevolg heeft, waarbij verzoekster 1/3 van de schade voor haar rekening neemt. De billijkheidscorrectie heeft een 75% vergoedingsplicht voor de VoF tot gevolg.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 13-10-2016

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2016:5470

Zaaknummer: 301795 / HA RK 16-62

Rechters: J.A.M. Strens-Meulemeester

Advocaten: R. van den Berg en B.M. Stroetinga